

Pastýřský list – Vánoce 2012

přečtěte o bohoslužbách ve dne 25. 12. 2012

Milovaní bratři a sestry,

i já se chci připojit ke všem, kdo Vám v těchto dnech přáli krásné prožití svátku narození našeho Pána Ježíše Krista. Byli to jistě Vaši přátelé a blízcí, a protože se mezi ně počítám, přeji, aby Vás vánoční událost zasáhla ve vašich životech a aby Vám ukázala cestu do dalších dnů. V Betlémě se skutečně ukázala veliká touha Boha být naším Otcem a svou otcovskou lásku nám ukázat tím nejkrásnějším způsobem. Nejkrásnějším a nejjednodušším: zkrátka přišel mezi nás a přebývá s námi. Podobně jako pastýři přicházíme i my dnes k jesličkám s úžasem v očích, ať je nám pět či sedmdesát let. Nekonečný Bůh přišel mezi nás jako malé dítě, které prožívá své první dny na této zemi ve veliké chudobě. Žádné intrády, žádný nastoupený pluk vojska, ale ticho noci zvěstuje veliký zázrak Boží lásky. Podobně jako pastýři i my prožíváme hluboký objev naší víry: toto malé dítě, narozené v jeskyni a položené v jeslích, je SYN BOŽÍ, vtělené Slovo, které se stalo Tělem a je uprostřed nás. Nedivme se, že tento úžas prožívají lidé na celém světě po celá staletí a rok co rok si tuto událost připomínají. Nakonec i ti, kteří ztratili víru v Boha, nebo jim vůbec nebyla zvěstována, v podvědomí cítí potřebu napodobit Boha v jeho velkorysosti, a proto si dávají dárky.

Všimněme si ale jedné věci, která úzce souvisí s Vánocemi. Říká se, že to jsou svátky našich rodin. Je na tom mnoho pravdy. V těchto dnech se rodiny navštěvují, prožívají spolu krásné společné chvíle, je jim zkrátka dobře pospolu. A to platí i pro ty, kteří jsou třeba už osamoceni, neboť mají možnost prožívat společenství se svými drahými skrze modlitbu, která nás spojuje s církví oslavenou, kde naši zemřelí prožívají věčnou radost nebeské svatební hostiny. Také nemocní a ti, kdo na bohoslužby již nemohou přicházet, jsou součástí slavicího společenství a je dobře, když jim farnost pomůže podílet se na společném slavení přijetím svatého přijímání. Navíc sdělovací prostředky – a v našem případě především rádio Proglas a televize Noe – nás mohou učinit účastníky třeba i půlnoční mše svaté sloužené Svatým otcem ve svatopetrské bazilice, čehož jste možná mnozí byli včera večer svědky. Modlitba, Eucharistie, slavení mše svaté – to je příležitost, jak zakoušet krásné společenství. Nejen ve velké rodině církve, ale také v našich rodinách. Neboť kde jsou dva nebo tři

shromáždění v jeho jménu, tam je On uprostřed nich, tam roste také vzájemná láska a jednota. A dovolím si tvrdit, že právě toto společenství nás uschopňuje přijmout do svého života Toho, který se nám narodil. Podívejme se, jaké prostředí připravila pro příchod Mesiáše rodina, kterou nazýváme Svatá. Maria – dívka narozená bez poskvrny prvotního hříchu, kterou nikdy hřích neovládl, schopná jen přijímat a rozdávat lásku. Svatý Josef – o něm Písmo říká, že to byl muž spravedlivý. Také úžasná kvalita jeho života. Tito dva jsou schopni otevřít svá srdce dokořán a přijmout toho, který má spasit svět. Jsou schopni proto, že jsou plni lidství, plni opravdové lásky k Bohu a bližnímu. Žádný přepych, žádný blahobyt, žádné zabezpečení, ale krásná lidská srdce. Nechceme se trochu více zamýšlet nad životem Svaté Rodiny a poučit se od nich? Nechceme se občas ptát, jak by asi Panna Maria a svatý Josef řešili ty naše problémy, které nás často deptají a možná i narušují pohodu v našich rodinách? Papež blahé paměti – Pavel VI. nás při své památné návštěvě Svaté země v roce 1964 pozval do Nazaretské školy. Mimo jiné přitom řekl: „Nazaret nám může ukázat, co je to rodina, co znamená její společenství v lásce, jak závažná a skvělá je její krása, jak posvátná a neporušitelná je její podstata. Může nám ukázat, jak vzácná je v rodině výchova, již nelze ničím nahradit, může nás poučit o tom, jaké je vlastní poslání rodiny ve společenském řádu.“

Vánoce jsou krásné proto, že alespoň na chvíli máme snahu žít rodinný život. Následující neděli budeme slavit svátek Svaté Rodiny. Moc Vás prosím, milí bratři a sestry, přemýšlejte do neděle o tom, co udělat, aby se ta krása rodinného života přenesla i do všedních dnů, a snad Vás napadne něco, co byste chtěli tu příští neděli před Pánem projevít jako své předsevzetí do nového roku. A protože máme víru, věřme, že Pán bude s námi a v síle Ducha svatého nám všem pomůže a ukáže tu správnou cestu, abychom mohli děkovat, že se té nazaretské rodině alespoň trochu podobáme.

Ať Vám k tomu žehná Všemohoucí Bůh a já připojuji své modlitby za Vás za všechny.

+František Václav, Váš biskup